

višji pastir naročili, da naj 18. februarja naznanjajo po vseh cerkvah od 5. do 6. ure zvonovi, da se bode obhajala prihodnji dan redka slovesnost. A ta se naj tako-le praznuje: Po vseh župnijskih in samostanskih cerkvah poje se slovesno sveta maša z zahvalno pesmijo. Pri popoldanski božji službi se molijo pred izpostavljenim sv. Rešnjim telesom rožni venec in litanije sladkega imena Jezusovega. — Združimo tako svoje molitve z molitvami milostljivega škofa, ki bodejo v stolni cerkvi ta dan slovesno pontifikalno sveto mašo peli, in zahvalimo vsegamogočnega Boga, ki je svetemu očetu podelil moč, da so svojo škofovsko službo tako slavno opravljali skozi pol stoletja. In ob enem prosimo milega Jezusa, naj nam ohrani svojega namestnika na zemlji še mnogo, mnogo let v časti in slavi.

O tej priliki se morejo vdeležiti verni odpustkov, in sicer dobijo popolnoma odpustke rimski romarji in tisti, ki se v duhu rimskim romarjem pridružijo ter pred 19. februarjem ob devetdnevni molitvi sv. rožni venec, potem tudi vsi, ki se v tem letu vdeležijo duhovnih vaj ali misijonov. Da se odpustki delijo, se zahteva, da se sprejme vredno zakrament sv. pokore in sv. Rešnjega telesa ter moli za svetega očeta. Dalje so podeljeni odpustki tristo dni za vsak dan devetdnevne misijone. Vsi ti odpustki se lahko darujejo za uboge duše v vicalih.

Storimo, kakor nam velevalo naš višji pastir, ne zamudimo zajemat iz bogatih virov, katere nam odpirajo sveti oče o petdesetletnici svojega škofovanja ter pokažimo tako, da smo Slovenci zvesti sinovi katoliške cerkve, da smo vdani otroci svetega očeta Leona XIII.

Gospodarske stvari.

Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah.

Dolgo že niso bralci „Slov. Gosp.“ dobili nikakršnega poročila o delovanju društva „Kmetovalec“ v Gotovljah in gotovo je že kdo mislil: Gotovljani že dremljejo. A nikakor, ravno narobe, kajti zadnji čas je društvo v svoj kmetijski prosep prav mnogo storilo. Naj omenim le žitočistični stroj, katerega si je društvo preteklo jesen s pripomočjo slavnega okrajnega zastopa v Celji in domačega občinskega zastopa naročilo, na njem se je ob času setve že nad štiristo mernikov žita izčistilo. — Pomladni nasad divjakov v društvenem vrtu smo okolirali in zemlja za povečanje drevesnice v prihodnji pomladi je že dobro zrahljana in les za plot je priskrbljen.

Društvena knjižnica se od dne do dne množi in jaz bi rad naše ožje rojake na tem mestu opozoril in prosil, naj bi nekoliko po svojih omarah pogledali in svojim branja željnim rojakom kakšno, če tudi malo zaprašeno knjigo poslali.

Tudi društvena pravila, če sem prav slišal, name ravajo v nekaterih točkah premeniti in društveni odbor je že neki za to potrebno sklenil. Društvo „Kmetovalec“ toraj ne dremlje in prostora bi mi ne dostajalo Vam vse društveno delovanje podrobneje opisati. Samo Gotovljski dopisnik — dovolite, da sam sebe karam — postal je preveč zaspan. Zato sem pa danes toliko živje svoje pero nastavljal, hoteč Vam nekoliko opisati, če tudi ne preobširno, X. občni zbor društva „Kmetovalec“ v Gotovljah.

Ker ima društvo „Kmetovalec“ mnogo prijateljev tudi med boljšimi stanovi, ki s pomilovanjem zrejo žuljave roke ubogega kmeta — trpina, kakor je društveni predsednik v pozdravu izrekel, dalo nam je pogum, da

smo, kakor lani, tudi letos zborovanje društva „Kmetovalec“ v središče prijaznega Žalskega trga sklicali. Zborovanje je otvoril, kakor sem omenil, društveni predsednik, g. Ant. Pad. Goršek. Zahvalil se je g. J. Hausenbichlerju, vednemu prijatelju in radodarnemu podpiratelju našega društva, za krasne prostore, katere nam je za zborovanje blagovoljno prepustil. Predstavil je znane strokovnjake dež. in okr. živinozdravnika, g. M. Jelovška kot govornika pri današnjem zborovanju. Pozdravil je v imenu društvenega odbora vse častite društvenike in goste in prosil nadaljnje naklonjenosti, ter končal z izrekom: »Delujmo složno, eden za vsakega, vsi pa za enega, kajti v slogi je moč!«

Kmalu za tem nastopi omenjeni g. Jelovšek in nas v jako jedernatem govoru podučuje o konjereji. Govor znal je prav dobro soliti s primerno šalo, da je bilo poslušanje še zanimivejše, žal, da ga ne morem tukaj od besede do besede objaviti. Med in po zborovanju slišali smo krasno petje Celjskih gospodov in mnogo hvale je žel baritonist pri pesmi »Planinska roža«. Iz posebne prijaznosti nastopil je tudi Žalski mešani in moški zbor in je pokazal s svojimi zvonkami, milodonečimi, vbranimi glasovi, do kako visoke stopinje izurjenosti je s svojo vstrajnostjo v prav kratkem času dospel. Ljudstvo, bili so tudi veščaki, bilo je kar očarano. Zahtevalo se je vsakokrat dvakratno, ali trikratno ponavljanje. Društveni odbor mi je naročil se gg. pevcem in gospodičnam pevkam za toliko prijaznost najiskreneje zahvaliti, kar tukaj javno spolnujem in tudi pisatelj teh vrst izreče vsem prisrčno: hvala! — Gospod Ant. Pad. Arzenšek iz Celja nas je jako ljubo z zares mojsterskim igranjem na glasoviru razveseljeval. Predno zaključim, se ve, da ne smem pozabiti našega »pesnika«, ki nas vselej vé s kakim novim kratkočasnim delcem razveseliti. Smeh in ploskanje mu nikdar ne izostane in njegove šalje, a dobro premišljene besede nam še pozneje vesele spomine budijo. Vršile so se še raznovrstne napitnice in prav zadovoljen se je pri mesečnem svitu vračal domov Vaš dopisnik.

Gotovljski.

Sejmovi. Dne 18. februarja v Vozenici. Dne 20. februarja v Braslovčah, na Gorenji Polskavi in v Pišecah. Dne 21. februarja v Ljutomeru. Dne 22. februarja v Teharjah. Dne 24. februarja v Arveži, v Ločah, v Rogateci in v Slov. Bistrici. Dne 25. februarja v Šoštanju.

Dopisi.

Iz Vitanja. (Slavnost.) Papež Leon XIII. obhajajo, kakor znano, dne 19. t. m. petdesetletnico svojega škofovstva. Vsi pravi katoličani se srčno veselijo, da je dobri Bog dal sv. očetu včakati pri zdravju tako lep spominski dan. V ta namen se slavnosti vršijo tu in tam. Pa tudi Vitanje se je uvrstilo v nedeljo dne 12. t. m. med goreče častilce svojega najvišjega duhovnega očeta. Njemu na čast priredilo je »Bralno društvo« veselico, pri kateri je č. g. J. Žičkar prvo nagovoril mnogobrojne udeležence, ter jih je navduševal, trdno se okleniti jednega velikana, na katerega gleda vesoljni svet, in ki z lučjo svoje modrosti vodi narode po zanesljivi poti k pravi sreči, ki uči resnico, zatira laž in krivico. Živili se mnoga leta! — Na to predstavljala se je igra »Kaznovana radovednost«, katero je povzdigovalo in oživljalo vpleteno petje. Po igri so se deklamovali razni in zanimivi izvodi iz »Vrteca« in »Dom in Sveta«. Potem povdarja č. g. Šebat, oziraje se na prošnje sv. očeta, potrebo branja dobrih knjig in časopisov,